

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hermannii Conringii De Pace Civili Inter Imperii Ordines
Religione Dissidentes Perpetuo Conservanda Libri Duo**

Conring, Hermann

Francofurti ; Lipsiae ; Wittebergae, 1680

Regula 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9585

XIV.

Si quidquam Bonorum Ecclesiasticorum hæreticis Pacis causâ concedi potest, absque autoritate & ratihabitione Summi Pontificis id fieri non debet; est enim alioqui usurpatio potestatis non competentis.

XV.

Non licet eandem libertatem, quæ perperam concessa est Confessioni Augustanæ, seu Lutheranismo, concedere Calvinismo; cum enim sit hæresis specie diversa, multoque deterior, nova injuria inferretur Creatori & veræ Religioni, hæcque in majus periculum conjiceretur, &c.

XVI.

Non licet ea absolutè & in perpetuum hæreticis promittere, quæ cum obligatione Officii aut Juramenti pugnant: est enim crimen perfidiæ & perjurii.

XVII.

Non licet Pacem hisce conditionibus, vel aliquâ illarum, quas illicitas esse demonstravimus, imbutam sancire, confirmare, extendere; quia id fieri non potest absque peccato.

XVIII.

Principes & Status Catholici, si multitudo suffragiorum prævaleat, culpâ liberantur, si assensum negent, vel contra protestentur. de cetero pacificè tolerent, quod impedire non possunt.

XIX.

Si Cæsar, Principes, vel alii Status Catholici, bonâ fide crederent, ejusmodi Pacem esse licitam, neque spes foret veritatis ipsis persuadendæ: sine fructu in periculum gravioris peccati conjici non deberent.

Cum verò difficilè sit, bonâ fide tot principia Juris Naturalis Divini & Christiani, reclamantibus præsertim assiduè Summis Pontificibus, ignorari, viderint qui ignorant, & caveant, ne ignorentur ab eo qui nihil ignorat. Ut verò demus talia sine culpâ ignorari, aut non expendi à Principibus, at ægrè se purgabunt

JUDICIUM THEOLOGICUM.

gabunt Theologi. Quorum labia nisi custodian scientiam SS. Patrum, Doctorum Veterum, Summorumq; in primis Pontificum verbis, factis, aedocē decretis consentaneam, periculosē, quantumvis bonā fide, Principes legem Domini ex ore eorum requirunt. Sed eodem finiamus Epi ogo, que S. Augustinus librum de Perseverantiā clausit.

Qui legunt hæc, si intelligunt, agant Deo gratias: qui autem non intelligunt, orent ut eorum ille sit doctor interior, à cuius facie est scientia & intellectus. Qui verò errare me existimant, etiam atque etiam diligenter, qua sunt dicti, considerent: ne fortassis i si errant. Ego autem cum per eos, qui meos labores legunt, non solum doctor, verū etiam emendator sis, propitium mihi Deum agnosco. Et hoc per Ecclesiæ doctores maximè expecto, si & in ipsorum manus veniat, dignentur q̄ nōsse, quod scribo.

Omnia ad majorem DEI
gloriam.

HER-
TUNG